

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5CoCsp/5/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122205591
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8122205591.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Karola Krochtu a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobcu: Y. H., nar. X.X.XXXX, bytom Y. XXX, XXX XX Y., právne zastúpený: JUDr. Matúš Motyka, advokát, so sídlom Námestie SNP 7, 091 01 Stropkov, proti žalovanému: K. U. N., s.r.o., so sídlom K. XX, XXX XX G., F.: XX XXX XXX, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 2 708,05 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k 24Csp/93/2022-50 zo dňa 13.12.2022, takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok v napadnutej časti, t.j. okrem výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.
- II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 270,81 eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. II. V prevyšujúcej časti sa žaloba z a m i e t a . III. P r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.
2. Právne odôvodnil svoje rozhodnutie súd prvej inštancie podľa ust. § 3 ods. 3 a 5 a § 4 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Výrok o trovách konania podľa ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP).
3. Súd prvej inštancie konštatoval, že podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán posúdil tak, že nevyhnutnosť ochrany spotrebiteľa je daná jeho nerovným postavením vo vzťahu spotrebiteľ - dodávateľ vyplývajúcim z nerovnováhy vyjednávacej sily, nerovnomernosti znalostí a ekonomickej neúmernosti zdrojov. Systém ochrany zavedený smernicou 93/13/EHS, ktorý bol prebratý aj do Občianskeho zákonníka, vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa nachádza v nerovnom postavení voči predávajúcemu alebo poskytovateľovi z hľadiska jeho vyjednávacej sily, z hľadiska úrovne informovanosti, čo ho vedie k tomu, že pristúpi na podmienky vopred vytvorené predávajúcim alebo poskytovateľom bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah. V týchto vzťahoch je práve dodávateľ vo fakticky výhodnejšom postavení, pretože má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému svoje služby poskytuje.
4. V predmetnej právnej veci súd prvej inštancie považoval za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným existovali dva zmluvné vzťahy založené zmluvami o úvere, ktoré obsahovali neplatnú dohodu o zrážkach zo mzdy, na základe ktorej žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok

zo mzdy žalobcu, čím sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil spolu o sumu 2 708,05 eur. Právoplatným súdnym rozhodnutím zo dňa 14.1.2020 bolo žalovanému uložené toto bezdôvodné obohatenie vo výške 2 708,05 eur vydať žalobcovi, nárok žalobcu bol uplatnený v zákonnej 3-ročnej premlčacej lehote. Keďže žalovaný preukázateľne porušil práva žalobcu ako spotrebiteľa (tak ako bolo súdom právoplatne rozhodnuté), súd považoval samotný nárok žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie za dôvodný, a preto žalobe vyhovel, avšak iba sčasti.

5. Nestotožnil sa s názorom žalobcu v tom smere, že suma 2 708,05 eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia zohľadňuje skutočnosť, že žalovaný v dvoch zmluvách o spotrebiteľskom úvere použil neplatnú dohodu o zrážkach zo mzdy a následkom toho sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil, keďže na vrátenie bezdôvodného obohatenia už bol právoplatne zaviazaný. Požadovaná suma 2 708,05 eur je neprimerane vysoká k sume poskytnutého úveru vo výške 1 531,34 eur a 1 500 eur.

6. Hodnota jedného bodu bolestného pre rok 2022 je vo výške 24,22 eur. Podľa prílohy č. 1 k zákonu č. 437/2004 Z.z. sadzby bodového hodnotenia napr. pre popálenie, poleptanie, omrzliny alebo opareniny III. stupňa povrchu kože v rozsahu od 151 do 200 cm³ povrchu tela sú podľa položky 243c6 hodnotené na 90 bodov, teda 2 179,80 eur.

7. Je nutné zohľadňovať konkrétny skutkový stav tej - ktorej veci, opačný prístup by viedol k prílišnému formalizmu. Zákon hovorí o „primeranom“ finančnom zadosťučinení, čo podľa názoru súdu má umožniť súdu posúdiť a zohľadniť jednotlivé prípady osobitne s ohľadom na konkrétne skutkové okolnosti prípadu. V prípade primeraného finančného zadosťučinenia ide o nárok, ktorý podlieha voľnej úvahe súdu (ktorá však musí byť podložená konkrétnymi skutkovými okolnosťami), je potrebné vychádzať z povinnosti žalobcu tvrdiť a preukázať rozhodujúce skutočnosti, ktoré ho viedli k uplatneniu primeraného finančného zadosťučinenia práve v požadovanej výške. V danom prípade žalobca okrem argumentu, že žalovaný sa na základe neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil, pred súdom neprodukoval žiadne iné tvrdenia ohľadom požadovanej výšky primeraného finančného zadosťučinenia.

8. V danom prípade súd prvej inštancie považoval za spravodlivé priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 270,81 eur, pri výpočte ktorého vychádzal zo skutočnosti, že žalovaný sa na úkor žalobcu obohatil na dvoch úverových zmluvách o sumu spolu 2 708,05 eur na základe neplatných dohôd o zrážkach zo mzdy, 10% tejto sumy predstavuje sumu 270,81 eur, čo je podľa názoru súdu suma adekvátne ako morálna satisfakcia pre žalobcu za porušenie jeho spotrebiteľských práv. V prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. Lehotu na plnenie určil súd v súlade s § 232 odsek 3 veta prvá Civilného sporového poriadku v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, nezistiac dôvody pre určenie dlhšej lehoty.

9. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie tak, že priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnej výške napriek tomu, že mu nepriznal požadovanú sumu primeraného finančného zadosťučinenia a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. V danom prípade výška nároku závisela od úvahy súdu. Úvaha súdu sa týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia, nie čo do základu uplatneného nároku, ten bol daný. Základná sadzba tarifnej odmeny advokáta sa pritom vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia (na porovnanie rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co 20/2017 zo dňa 05.05.2017). Zároveň uviedol, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 262 odsek 2 Civilného sporového poriadku.

10. Proti tomuto rozsudku a to vo výrokoch I., a III., teda okrem výroku II. podal včas odvolanie žalovaný. Právne odôvodnil svoje odvolanie podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP. Žalovaný namietal nezákonnosť rozsudku z dôvodu nepreskúmateľnosti úvahy súdu o výške zadosťučinenia 250,81 eur. Z napádaného rozsudku nevyplývajú ani skutkové dôvody ani právne posúdenie, ktoré by konkretizovali úvahu konajúceho súdu o primeranosti tejto sumy. Žalovaný nepoprel skutočnosť, že výška zadosťučinenia v peniazoch je predmetom úvahy súdu. Poukázal však na uplatnenie voľnej úvahy a na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo/25/2019, z ktorého citoval. Zároveň poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 27.4.2006, sp. zn. 4Cdo/171/2005, z ktorého tiež citoval. Poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 14Co/91/2012, z ktorého vyplýva, že s ohľadom na neurčitú hypotézu § 3 ods. 5 a v záujme eliminácie jeho možného zneužitia je nevyhnutné sledovať

jeho účel, ktorým je nastolenie rovnováhy zmluvných strán, pričom posudzovanie každého nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je vecou individuálnych skutkových zistení. Žalobca žiadne skutočnosti neuviedol ani v rozsudku takého individuálne skutkové zistenie neuvádza. Priznanie nároku na zaplatenie sumy 270,81 eur za situácie, kedy žalobca ani v základnom rozsahu netvrdil žiadne skutočnosti, ktoré by umožnili súdu zvážiť primeranosť žalobnej pohľadávky čo do základu aj čo do výšky, je podľa žalovaného nedôvodné a nezákonné. Žalovaný tiež namietal závery súdu a posúdenie námietky premlčania. Podľa súdu premlčacia doba pre uplynutie nároku na primerané finančné zadosťučinenie má začať plynúť právoplatnosťou rozsudku sp. zn. 17Csp/139/2017. Tento záver je vo vzťahu k procesnej obrane žalovaného nepreskúmateľný a arbitrárny. V tejto súvislosti poukázal žalovaný na § 220 ods. 2 CSP, z ktorého citoval i na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 736/2016, z ktorého tiež citoval body 24. a 25.. Zároveň poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 675/2014-40, z ktorého citoval. Súd prvej inštancie podľa názoru žalovaného primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom nevyvrátil argument žalovaného o začiatku plynutia premlčacej doby ani to, že Najvyšší súd SR vyslovil, že pre uplatnenie primeraného zadosťučinenia nie je potrebné žiadne predchádzajúce konanie. Žalovaný namietal teda to, že posúdenie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné pre absenciu primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom sa vporiadať s hore uvedenými argumentami žalovaného. Teda súd prvej inštancie neuviedol dôvody na odmietnutie argumentu žalovaného. V tejto súvislosti poukázal na nálezy Ústavného súdu, ktoré sú uvedené vyššie. Odvolanie proti výroku o trovách konania žalovaný odôvodnil jednak tým, že napadá aj výrok vo veci samej, od ktorého závisí aj výrok o náhrade trov konania a jednak samostatne aj tým, že ani pri ponechaní výroku I. v platnosti (jeho potvrdení) je vzhľadom na priebeh konania skutkové okolnosti v rozpore s účelom sporového konania priznanie náhrady trov konania žalobcovi. Z podanej žaloby a rovnako z priebehu konania vyplýva, že žalobca nepredložil súdu žiadne dôvody a dôkazy na ich preukázanie v tom smere, aby splnil povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť ohľadne požadovaného nároku. V prejednávanej veci žalobca od počiatku neuvádzal žiadne konkrétne skutočnosti, na základe ktorých sa mohol oprávnené domnievať o danosti nároku vo výške žalovanej sumy. Takýto postup potom vedie k tomu, že žalobca nemá žiadnu procesnú zodpovednosť za to aké skutočnosti žalobou uvedie a preukáže. Preto žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zároveň žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania.

11. Odvolanie žalovaného bolo doručené žalobcovi prostredníctvom jeho právneho zástupcu dňa 19.1.2023. Vyjadrenie k odvolaniu do spisu predložené nebolo.

12. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu skonanim, ktoré mu prechádzalo v napadnutej časti t.j. vo výroku I. a vo výroku III. v zmysle zásad uvedených v ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 CSP a contrario s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 05.04.2023 a zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

13. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. V určení rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to ohľadom akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať. Žalovaný napadol rozsudok vo výroku I. a III., teda okrem výroku II., ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá.

14. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

15. Podľa ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1992 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto

konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

16. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobcu vyplývajúci z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

17. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privodená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia), je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Bude preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, stanovil rozsah finančného zadosťučinenia (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019).

18. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom bola dňa 15.3.2013 uzatvorená zmluva o revolvingovom úvere, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi finančné prostriedky vo výške 1 531,34 eur, pričom žalobca zaplatil formou splátok sumu 2 948 eur. Napriek tejto skutočnosti žalovaný zaslal zamestnávateľovi žalobcu žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy dňa 28.2.2018, na základe dohody o zrážkach zo mzdy. Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 8Csp/60/2018 bola žalovanému uložená povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy.

19. Medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom bola dňa 31.3.2014 uzatvorená zmluva o revolvingovom úvere, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi finančné prostriedky vo výške 1 500 eur, žalobcovi reálne vyplatil sumu 1 284,25 eur, pričom žalobca zaplatil formou splátok sumu 2 575,61 eur. Napriek tejto skutočnosti žalovaný zaslal zamestnávateľovi žalobcu žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy. Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 7Csp/60/2018 zo dňa 3.10.2018 bola žalovanému uložená povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy.

20. Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 19Csp/235/2018 zo dňa 14.1.2020 bola žalovanému uložená povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 2 708,05 eur s príslušenstvom z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutých úverov. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8CoCsp/28/2020 zo dňa 31.5.2021 bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdené.

21. Odvolací súd nesúhlasí s námietkou nezákonnosti rozsudku z dôvodu nepreskúmateľnosti úvahy súdu a rozsudku o výške zadosťučinenia 270,81 eur ani s námietkou, že z rozsudku nevyplývajú ani skutkové dôvody ani právne posúdenie. Odvolací súd nesúhlasí ani s konštatovaním žalovaného, že nárok je premlčaný. V tejto súvislosti poukazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, kde v bode 6. jednoznačne konštatuje splnenie podmienky ohľadom úspešného uplatnenia porušenia práv alebo povinností. Jedná sa o rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 19Csp/235/2018 zo dňa 14.1.2020, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť vydať žalobcu bezdôvodné obohatenie vo výške 2.708,05 eur s prísl., z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutých úverov a rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 8CoCsp/28/2020 zo dňa 31.5.2021, ktorým bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdené. Zhodne so súdom prvej inštancie odvolací súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1CoCsp/9/2021 zo dňa 15.6.2021, s ktorým sa plne stotožňuje. Čo sa týka výšky priznaného primeraného finančného zadosťučinenia súd prvej inštancie uvedené riadne odôvodnil v bode 15. až 18.. Nestotožnil sa s názorom žalobcu, že suma 2.708,05 eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia zohľadňuje skutočnosť, že žalovaný v dvoch zmluvách o spotrebiteľskom úvere použil neplatnú dohodu o zrážkach zo mzdy a následkom toho sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil, keďže na vrátenie bezdôvodného obohatenia už bol právoplatne zaviazaný. Vysvetlil ako dospel i hodnotiac jeden bod bolestného pre rok 2022 vo výške 24,22 eur podľa prílohy č. 1 k zákonu č. 437/2007 Z.z. sadzby bodového ohodnotenia napr. pre popáleniny k tomu, že je spravodlivé priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 270,81 eur. Pri výpočte vychádzal zo skutočnosti, že žalovaný sa na úkor žalobcu obohatil na dvoch úverových zmluvách o sumu 2.708,05 eur na základe neplatných dohôd o zrážkach zo mzdy a 10% tejto sumy predstavuje priznanú sumu 270,81 eur, čo je podľa názoru súdu prvej inštancie adekvátna suma, ako morálna satisfakcia pre žalobcu za porušenie jeho spotrebiteľských práv. K tomu odvolací súd uvádza, že žalobca vo vzťahu k zamietnutiu žaloby v prevyšujúcej časti, teda čo do výroku II. odvolanie proti rozsudku nepodal. Odvolací súd k tomu ešte poznamenáva, že výška primeraného finančného zadosťučinenia súdom prvej inštancie nie je v rozpore s jednou zo všeobecných právnych zásad vlastných európskej právnej kultúre, medzi ktoré patrí princíp primeranosti. V tejto súvislosti odvolací súd sa zhodne s názorom súdu prvej inštancie poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.1.2019.

22. Čo do námietky premlčania odvolací súd zhodne s názorom súdu prvej inštancie konštatuje, že nárok nie je premlčaný. Právoplatným súdnym rozhodnutím zo dňa 14.1.2020 bolo žalovanému uložené uhradiť bezdôvodné obohatenie vo výške 2.708,05 eur a vydať ho žalobcovi. Rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.5.2021. Žaloba o vydanie primeraného finančného zadosťučinenia bola podaná na Okresný súd Prešov dňa 14.6.2022, teda tak ako správne tvrdí súd prvej inštancie v bode 14. svojho odôvodnenia v zákonnej trojročnej premlčacej lehote.

23. Odvolacej námietke žalovaného vo vzťahu k trovám konania odvolací súd uvádza, že rozhodnutie súdu prvej inštancie i o trovách konania je vecne správne. Žalobcovi patrí vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu prvoinštančného konania v plnom rozsahu z prisúdenej sumy s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením podľa ust. § 262 ods. 2 CSP. Ide o rozhodnutie, ktoré záviselo na úvahe súdu. Žalobca bol podaním žaloby čo do základu úspešný. Otázna bola len výška priznaného finančného zadosťučinenia.

24. Preto odvolací súd rozsudok v napadnutej časti, t.j. okrem výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

25. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

26. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).